

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 4. november 2021
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Terese Trangbæk Døssing
Sagsnr.: 2021-72-0352
Dok.: 2161767

Notat til Europaudvalget, Retsudvalget og Erhvervsudvalget om afgivelse af indlæg i sag for EU-Domstolen C-407/21, UFC - Que choisir og CLCV

Indledning og baggrund

Conséil d'État (Frankrigs øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har i en sag om den franske regerings håndtering af pakkerejsebranchens udfordringer under COVID-19 forelagt EU-Domstolen tre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af artikel 12 i pakkerejsedirektivet.¹ Artikel 12 regulerer forbrugers rettigheder ved opsigelse af en aftale om en pakkerejse inden pakkerejsens begyndelse.

Sagen omhandler en fransk bekendtgørelse (2020-315 af 25. marts 2020) om de økonomiske vilkår for opsigelse af visse aftaler om turistrejser og ophold i tilfælde af uundgåelige og ekstraordinære omstændigheder eller force majeure. Bekendtgørelsen tillader refusion i form af et tilgodehavende, der svarer til beløbet af de foretagne betalinger (dvs. en voucher). Herudover fastsætter bekendtgørelsen en minimumsperiode på 18 måneder, hvor tilbuddet om et tilgodehavende gælder. Det er således først efter udløbet af denne periode, at forbrugeren kan få refunderet de foretagne betalinger i form af et pengebeløb. Sagsøgerne, UFC – Que choisir og CLCV, som er franske forbrugersammenslutninger, har for forvaltningsdomstolen gjort gældende, at bestemmelserne i bekendtgørelsen strider mod artikel 12 i pakkerejsedirektivet.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2302 af 25. november 2015 om pakkerejser og sammensatte rejsearrangementer samt om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU og om ophævelse af Rådets direktiv 90/314/EØF

Den forelæggende ret har på den baggrund bedt Domstolen tage stilling til, om pakkerejsedirektivets artikel 12 skal fortolkes sådan, at den i tilfælde af opsigelse af aftalen pålægger arrangøren af pakkerejsen at yde refusion i form af et **pengebeløb**, eller sådan at den tillader en tilsvarende refusion, navnlig i form af et **tilgodehavende**, der svarer til beløbet af de foretagne betalinger (spørgsmål 1). Såfremt refusion skal forstås som tilbagebetaling af et pengebeløb, har den forelæggende ret spurgt, om, og i givet fald under hvilke betingelser og med hvilke begrænsninger, sundhedskrisen forbundet med COVID-19-epidemien kan begrunde en **midlertidig undtagelse** fra forpligtelsen for arrangøren til at yde den rejsende fuld refusion inden for fristen på 14 dage, som er fastsat i pakkerejsedirektivets artikel 12, stk. 4 (spørgsmål 2). Slutteligt beder den forelæggende ret EU-Domstolen om at tage stilling til mulighederne for tilpasning af de tidsmæssige virkninger af en dom, som fastslår, at bekendtgørelsen er i strid med pakkerejsedirektivet (spørgsmål 3).

Regeringens interesse og synspunkter i sagen

Det er regeringens opfattelse, at regeringen bør afgive indlæg i sagen, da den kan medføre konsekvenser for niveauet af forbrugerbeskyttelse efter pakkerejsedirektivet.

Det er regeringens opfattelse, at artikel 12 skal fortolkes sådan, at det er valgfrit for forbrugeren, om vedkommende ønsker at tage imod en voucher frem for et pengebeløb. I modsat fald vil det stille forbrugerne ringere, fordi forbrugerne kan blive påtvunget en voucher mod deres vilje. Det er ligeledes regeringens opfattelse, at fristen for tilbagebetaling på 14 dage ikke bør kunne udskydes på grund af en krise som COVID-19, da det også vil være på bekostning af det høje forbrugerbeskyttelsesniveau, som er et af formålene med pakkerejsedirektivet, jf. artikel 1. Regeringen er desuden af den opfattelse, at formålet med artikel 12 er, at forbrugerne skal nyde en særligt høj beskyttelse i tilfælde af ekstraordinære og uundgåelige omstændigheder, som f.eks. en sundhedskrise som COVID-19.

Håndteringen af pakkerejsebranchens udfordringer under COVID-19 i Danmark har vist, at det er muligt at hjælpe pakkerejsebranchen uden at gå på kompromis med forbrugerbeskyttelsen.

Under COVID-19 har rejsebureauerne været forpligtede til at overholde gældende regler i pakkerejseloven og pakkerejsedirektivet, og dermed re-

fundere kunderne for en aflyst eller afbestilt rejse indenfor 14 dage. Kunderne har krav på tilbagebetaling i form af et pengebeløb, men kan også frivilligt vælge at tage imod et tilgodehavende inden for 14 dage i stedet for. For at understøtte branchen etablerede regeringen en låneordning i Rejsegarantifonden, således at rejseudbydere med behov for ekstra likviditet havde mulighed for at tage lån for at sikre tilbagebetalingen af kunderne inden for 14 dage. Det har været medvirkende til, at pakkerejseudbydere kunne overholde forpligtelserne i pakkerejsedirektivet og dermed opretholde et højt niveau af forbrugerbeskyttelse.

Denne linje er desuden i tråd med EU-Kommissionens holdning. Ved brev af 27. marts 2020 til alle medlemsstater har Kommissionen gjort opmærksom på, at det inden for rammerne af pakkerejsedirektivet er muligt for rejseudbydere at udstede vouchers i stedet for tilbagebetaling i form af et pengebeløb. Kommissionen understregede dog også, at forbrugerne skal have ret til at vælge ikke at tage imod en voucher og kræve pengene retur, da de har ret hertil efter direktivet. Samtidigt bemærkede Kommissionen, at såfremt der udstedes vouchers, og den udstedende rejseudbyder går konkurs, skal forbrugerne have mulighed for at få kompensation fra det pågældende lands pakkerejsegarantiordning. Ovenstående er efterfølgende kommet til udtryk i Kommissionens anbefalinger af 13. maj 2020 ((EU) 2020/648).

Det er regeringens opfattelse, at der bør argumenteres for, at artikel 12 i pakkerejsedirektivet ikke kan fortolkes sådan, at det bliver valgfrit for den erhvervsdrivende, om forbrugeren skal modtage refusion i form af et pengebeløb eller et tilgodehavende. Dette valg tilkommer forbrugeren. Samtidig er det regeringens opfattelse, at der bør argumenteres for, at en krise som COVID-19 ikke skal kunne begrunde undtagelser fra fristen på 14 dage, da en høj forbrugerbeskyttelse anses som særligt vigtig netop i krisetider.

På denne baggrund afgiver regeringen indlæg i sagen i overensstemmelse med det ovenfor anførte.